

Κατανοώντας τον Εθνικό Σοσιαλισμό

Εισαγωγή

Αυτό το άρθρο εμπνεύστηκε από την ανάγκη να ξεκαθαριστεί σε αυτούς που θεωρούν τους εαυτούς τους Εθνικούς Σοσιαλιστές ενώ έχουν μία περιορισμένη γνώση του δόγματός τους, και ειδικά σε αυτούς οι οποίοι εναντιώνονται στον Εθνικό Σοσιαλισμό. Σε αυτούς που δεν είχαν ποτέ την ευκαιρία να τον μελετήσουν εις βάθος αλλά τον γνωρίζουν από μία εκδοχή που δεν δημιουργήθηκε από τον εχθρό κι επομένως είναι ικανοί να έρθουν σε δίκαια και λογικά συμπεράσματα. Αυτή είναι μία ευκαιρία για τους αντιπάλους μας, οι οποίοι συχνά χειραγωγούνταν στο να κατανοήσουν την αλήθεια για εμάς, στο να μας πολεμήσουν υποσυνείδητα και στο να συνεργαστούν με το ίδιο το σύστημα που στοχεύει να μας καταστρέψει.

Πολλοί από τους εχθρούς μας έχουν γίνει επιθετικοί προς εμάς επειδή βρήκαμε μία εφικτή λύση. Καθώς επίσης για να ξεφορτωθούμε όλη την προκατάληψη η οποία δημιουργείται από την προπαγάνδα των μέσων μαζικής ενημέρωσης για να μας δυσφημίσουν. Το παρόν άρθρο είναι μία απόπειρα για να διαφωτίσει και να αποσαφηνίσει την αλήθεια για την κοσμοαντίληψη του Εθνικού Σοσιαλισμού, ο οποίος δυσφημίστηκε και καταδιώχτηκε για δεκαετίες από ανθρώπους που επιδίωκαν να προστατεύσουν την εξέγερση του Λαού ενάντια στη δύναμη των χρημάτων και στην δικτατορία του συμφέροντος.

Κατά τη διάρκεια του εικοστού αιώνα, δε δόθηκε ποτέ στους Εθνικούς Σοσιαλιστές το δικαίωμα για συμβούλιο ή η ευκαιρία για ένα δίκαιο και δημοκρατικό διάλογο. Μας καταδίωξαν σε πολλές χώρες σε όλο τον κόσμο, οι ιδέες μας έχουν διαστρεβλωθεί ώστε να φαίνονται αποκρουστικές και χειραγωγούμενες. Ιστορικά δεδομένα έχουν νοθευτεί για να εμποδίσουν τους ανθρώπους να γνωρίζουν τον πραγματικό χαρακτήρα των γεγονότων. Τα βιβλία μας κήκαν, κατασχέθηκαν και απαγορεύθηκαν. Οι συγγραφείς μας καταδιώχθηκαν, καταγγέλλθηκαν, εκτέθηκαν και παγιδεύτηκαν. Έτσι, οι ανακριτές μας απέδειξαν πως είμαστε μία απειλή ενάντια στην κυβέρνηση, ενάντια στον διεθνή Σιωνισμό, ενάντια στο σύστημα, ενάντια στη δύναμη του κεφαλαίου, και ενάντια στην ατομιστική νοοτροπία των αστών.

Όλοι έχουν προσπαθήσει να μας σιωπήσουν, να μας παγιδεύσουν, ακόμη και να μας σκοτώσουν, αλλά ποτέ δε θα μπορέσουν να αιχμαλωτίσουν ή να καταστρέψουν μία ιδέα. Είναι καιρός για εξέγερση, για μία επανάσταση ενάντια στον Σύγχρονο Κόσμο, η ώρα κραυγής της ελευθερίας μας. Είναι καιρός το φίμωτρο να πέσει στο έδαφος.

Αυτό το κείμενο χωρίζεται σε έξι θεμελιώδη θέματα τα οποία είναι η αιτία της μεγάλης διαστρέβλωσης της αλήθειας σχετικά με τον Εθνικό Σοσιαλισμό - ερωτήσεις που πολλοί που αυτοαποκαλούνται Εθνικοσοσιαλιστές δε κατάφεραν να κατανοήσουν - και ερωτήσεις προσωπικής αντανάκλασης.

1. Είναι ο Εθνικός Σοσιαλισμός "δεξιό" κόμμα;
2. Είναι ο Εθνικός Σοσιαλισμός καπιταλιστικός;
3. Είναι ο Εθνικός Σοσιαλισμός "ρατσιστικός";
4. Είναι ο Εθνικός Σοσιαλισμός φασιστικός;
5. Είναι ο Εθνικός Σοσιαλισμός μία δικτατορία;
6. Τι γίνεται με το Ολοκαύτωμα;
7. Θα μπορούσα να είμαι Εθνικός Σοσιαλιστής;

1. Είναι ο Εθνικός Σοσιαλισμός "δεξιό" κόμμα;

Είναι αναγκαίο να ξεκινήσουμε με αυτό το θέμα γιατί είναι μία από τις πιο συνηθισμένες διαστρεβλώσεις για το τι είναι ο Εθνικός Σοσιαλισμός. Πολλοί Εθνικοί Σοσιαλιστές πιστεύουν πως είναι δεξιό κόμμα, αλλά χωρίς να κατανοούν τις πραγματικές σημασίες του "δεξιού" και "αριστερού" πολιτεύματος.

Ο όρος προέρχεται από τις μέρες της προεπαναστατικής Γαλλίας, όπου αυτοί που ήθελαν να διατηρήσουν το σύστημα της κυβέρνησης κάθονταν στην δεξιά μεριά της Συνέλευσης ενώ αυτοί που πολεμούσαν για ριζικές αλλαγές κάθονταν στα αριστερά. Έτσι, ο όρος "δεξιό" έχει χρησιμοποιηθεί για να προσδιοριστούν οι αντιδραστικοί και συντηρητικοί, και "αριστεροί" για να προσδιοριστούν οι επαναστάτες.

Η ιδιότητα του "αριστερού" χρησιμοποιήθηκε κυρίως από Μαρξιστικές και ομάδες αναρχικών επειδή συνήθως συμμετάσχουν σε έναν επαναστατικό αγώνα. Παρόλα αυτά αυτοί οι όροι δεν βασίζονται στη φύση του δόγματος, αλλά στον καιρό και στην πολιτική κατάσταση της εποχής. Για παράδειγμα, κατά τη διάρκεια της Τσαρικής Ρωσίας, οι Μπολσεβίκοι, επειδή αντιπροσώπευαν ένα επαναστατικό κίνημα, άνηκαν στην αριστερά. Όμως όταν ο Μαρξισμός πήρε την εξουσία το 1917, δεν αντιπροσώπευε πλέον καμία επανάσταση - οπότε, οποιουδήποτε είδους αντίσταση προς το

καθεστώς του Μαρξισμού θα θεωρούνταν αριστεροί, καθώς οι Μαρξιστές ήταν τότε οι συντηρητικοί. Εξαιτίας της συχνής χρήσης της κατάταξης της "αριστεράς" από αυτές τις ομάδες του ελευθεριακού Μαρξιστικού-Λενινιστικού προσανατολισμού, έγινε συνήθειο το οποιοδήποτε δόγμα έρχεται σε αντίθεση με αυτούς να επισημάνεται ως "δεξιό", και πολλοί Εθνικοί Σοσιαλιστές αποδέχτηκαν αυτήν την ταμπέλα, αλλά εσφαλμένα.

Μία Επαναστατική Δύναμη

“(...) Ο Εθνικός Σοσιαλισμός είναι μία καινούρια αντίληψη του κόσμου η οποία είναι πιο αυστηρή στην εναντίωση του καπιταλισμού της σημερινής εποχής και των Μαρξιστών αστών και των δορυφόρων τους.”

- Gottfried Feder - Το Εθνικό Σοσιαλιστικό πρόγραμμα του Γερμανικού Εργατικού Κόμματος

Το κύριο πρόβλημα του Εθνικού Σοσιαλιστικού Κινήματος μετά το 1945 ήταν ότι αγνόησε τις αλλαγές που συνέβαιναν στην κοινωνία και συνέχισε να ζει στο παρελθόν. Ενώ άλλα κινήματα ωρίμαζαν, εξελίσσονταν, και προσαρμόζονταν στις ανάγκες και στα προβλήματα της εποχής, κάποια άλλα έμειναν στάσιμα, και ζούσαν ακόμη στο πρώτο μισό του αιώνα. Λίγοι κατάλαβαν πόσο πολύ είχαν αλλάξει οι καταστάσεις μας, και ότι η κοινωνία σήμερα δεν είναι ίδια με αυτή που ήταν πριν 30 χρόνια. Είναι σημαντικό να εστιάζουμε στα προβλήματα και στην τρέχουσα πολιτική, να προσαρμοζόμαστε, και να κάνουμε κάτι πρακτικό. Θεωρούμε τον Σύγχρονο Κόσμο και τον τωρινό Δυτικό "πολιτισμό" ως τους μεγαλύτερους εχθρούς μας. Αποτελείται από μία απολύτως υλιστική και καπιταλιστική κοινωνία με αστούς και ατομιστική φιλοσοφία. Μία αυτοκρατορία χτισμένη από την ιδιοτέλεια και τον εγωισμό. Μία αυτοκρατορία που δεν χτίστηκε για τους ανθρώπους της, που δεν είναι εκπολιτιστική ή πνευματική, αλλά που σχηματίστηκε από συστήματα ολιγοπώλια, μονοπώλια, μεγάλες επιχειρήσεις, και μέσα μαζικής ενημέρωσης τα οποία νοσηρά χρηματοδοτούνται από ένα ανήθικο και αντεθνικό κράτος το οποίο προστατεύει τα συμφέροντα των ισχυρών και του Σιωνισμού.

Επομένως ο Εθνικός Σοσιαλισμός επιδιώκει την απόλυτη καταστροφή του Σύγχρονου Κόσμου. Θέλουμε να βάλουμε τέλος σε αυτήν την εποχή της παρακμής και να ξεκινήσουμε μία καινούρια εποχή. Θέλουμε να διαφυλάξουμε τον πολιτισμό μας και να αποκαταστήσουμε τις ρίζες μας, αλλά δεν είμαστε, με κανέναν τρόπο πολιτικά συντηρητικοί. Δε θέλουμε να σώσουμε τις σύγχρονες εκφυλιστικές αξίες, να κρατήσουμε ένα

καπιταλιστικό σύστημα ή μία διεφθαρμένη κυβέρνηση η οποία πράττει ενάντια στο συμφέρον των ανθρώπων και δεν κάνει τίποτα για να κρατήσουμε την πολιτιστική κληρονομιά μας. Δε θέλουμε ένα κράτος που κάνει τα πάντα για να μείνει σιωπηλό και που προωθεί την καταστροφή ενός πολιτισμού χιλιετιών.

Δεν ευνοούμε την σύγχρονη "τάξη", αλλά την μάχη εναντίον της. Ο στόχος μας είναι ο ολοκληρωτικός αφανισμός της. Να εγκαταλείψουμε την διεστραμμένη και εγωιστική νοοτροπία που είναι ασυμβίβαστη με την συλλογική μας φύση. Πιστεύουμε σε έναν βίαιο αγώνα ενάντια στην καταστροφή του συστήματος και στην εφαρμογή για κάτι καινούριο και δίκαιο. Θα αναπτύξουμε την πραγματική Εθνικοσοσιαλιστική τάξη. Εμείς είμαστε αυτοί που πολεμάμε για το κτίριο του πνευματικού μεγαλείου του ανθρώπου και εκβάλλουμε τα συμφέροντα του υλιστικού και εγωιστικού πνεύματος. Παλεύουμε όχι μόνο για απελευθέρωση, αλλά για δημιουργικότητα και ελευθερία.

Θα πρέπει κάποιος να καταλάβει ότι η αιτία των σημερινών μας συνθηκών και της καταδίωξης μας είναι οι Δυτικές κυβερνήσεις. Μας μισούν, προστατεύουν μόνο τα μεγάλα συμφέροντα και θα κάνουν τα πάντα για να μας απαγορεύσουν και να μας φυλακίσουν. Για αυτούς, ο πολιτισμός και η φυλή δε σημαίνουν τίποτα, παρά μόνο οικονομικά θέματα. Η στήριξη αυτών των κυβερνήσεων ούτως ή άλλως γίνεται για να εμποδίσουν και να καθυστερήσουν την Εθνικοσοσιαλιστική Επανάσταση.

"... Η προϋπόθεση που πρέπει να προηγείται οποιασδήποτε πράξης είναι η θέληση και το κουράγιο να ειπωθεί η αλήθεια που ξεχάστηκε - και τώρα δεν την βλέπουμε ούτε στην δεξιά, ούτε στην αριστερά."

- Αδόλφος Χίτλερ - Οι Ομιλίες του Χίτλερ, Baynes. Vol 1 The Institute of International Affairs. 1942

Ο Εθνικός Σοσιαλισμός ποτέ δεν είπε πως ήταν "δεξιός". Αυτός ο όρος εφαρμόστηκε για εμάς από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης του εχθρού - άτομα που κατανοούν μόνο ελάχιστα και μερικές ροκ μπάντες το υποστηρίζουν ακόμη. Η συνεργασία με πολιτικά κόμματα που είναι "δεξιά" είναι ένα τεράστιο χάσιμο χρόνου και είναι επίσης μία μεγάλη αντίθεση. Οι περισσότεροι τους μας μισούν και θα είναι οι πρώτοι στο να πολεμήσουν μία ανταρσία των Εθνικοσοσιαλιστών. Τα κόμματα δεν εκπροσωπούνται από Εθνικοσοσιαλιστές επειδή ο χώρος δεν επιτρέπεται στην λεγόμενη

"δημοκρατία". Είμαστε ολοκληρωτικά ενάντια στην δικτατορία των χρημάτων και στις δυνάμεις του διεθνή Σιωνισμού.

Οι πτέρυγες της "αριστεράς" και "δεξιάς" δε σημαίνουν τίποτα για εμάς, υπερσχύουμε αυτών των ταμπελών. Συνεργαζόμαστε με ομάδες που στοχεύουν στην καταστροφή του συστήματος και της κυβέρνησης. Ακόμη κι αν αυτές οι ομάδες έχουν διαφορετικές ιδέες ή ίσως αντίθετες με τις δικές μας, έχουμε έναν κοινό εχθρό: το Σύστημα. Πορευόμαστε χωριστά, αλλά επιτιθέμαστε μαζί. Όταν τσακωνόμαστε αναμεταξύ μας, το σύστημα ενδυναμώνεται.

Ο Εθνικός Σοσιαλισμός είναι το τέλος μιας εποχής παρακμής και η έναρξη μιας εποχής ευημερίας. Ο στόχος μας είναι το Έτος Μηδέν, η ανανέωση μιας εποχής, οπότε είμαστε τελείως επαναστατικοί.

2. Είναι ο Εθνικός Σοσιαλισμός καπιταλιστικός;

"Επομένως απαιτούμε:

11. Την κατάργηση των χρημάτων που αποκτούνται χωρίς δουλειά ή προσπάθεια.

12. Εν όψει των τεράστιων θυσιών του πολέμου που απαιτεί όλα τα περιουσιακά στοιχεία των ανθρώπων, ο προσωπικός εμπλουτισμός στον πόλεμο θα πρέπει να θεωρείται έγκλημα εναντίων των ανθρώπων. Επομένως απαιτούμε την κατάσχεση όλων των κερδών του πολέμου.

13. Απαιτούμε την εθνικοποίηση όλων των μονοπωλίων.

14. Απαιτούμε ένα μερίδιο από τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων.

15. Απαιτούμε μία γενναιόδωρη επέκταση της κοινωνικής πρόνοιας για την τρίτη ηλικία.

17. Απαιτούμε μία αγροτική μεταρρύθμιση που να ταιριάζει στις εθνικές μας ανάγκες, την δημιουργία ενός νόμου για την ελεύθερη απαλλοτρίωση του

εδάφους για σκοπούς προς το κοινό καλό. Κατάργηση των αγροτικών συμφερόντων και απενεργοποίηση της οποιασδήποτε κερδοσκοπίας του εδάφους.

18. Απαιτούμε τον αδίστακτο πόλεμο ενάντια σε αυτούς που με την δραστηριότητα τους βλάπτουν το κοινό συμφέρον. Εγκληματίες του λαού, άπληστοι κερδοσκόποι, κτλ... θα τιμωρούνται με την θανατική ποινή, ανεξαρτήτως της θρησκείας ή της φυλής τους.

19. Απαιτούμε την αντικατάσταση του Ρωμαϊκού Δίκαιου που υπηρετεί μία υλιστική παγκόσμια τάξη από ένα Γερμανικό Κοινοτικό Δίκαιο

(...)

Το κοινό συμφέρον προηγείται του ατομικού συμφέροντος!"

- Αδόλφος Χίτλερ και Γκότφριντ Φέντερ - Τα 25 Σημεία Του NSDAP [The 25 points of the German National Socialist Workers Party (1920)]

Το Αίμα Έναντι Του Χρυσού

Ο Εθνικός Σοσιαλισμός κατανοεί πως η ευημερία της κοινωνίας προηγείται των ατομικών συμφερόντων της οποιασδήποτε άλλης ομάδας. Για τον Εθνικό Σοσιαλισμό, τα χρήματα είναι απλώς ο μεσάζοντας της ανταλλαγής υλικών αγαθών, ένας τρόπος για να αξιολογηθεί μαθηματικά η δουλειά ενός ανθρώπου για την πραγματοποίηση μελλοντικών ανταλλαγών - αυτό που αποκαλούμε εμπόριο.

Όλοι έχουν το δικαίωμα να θερίσουν τα οφέλη της δουλειάς τους, υπό την προϋπόθεση ότι είναι παραγωγική και ειλικρινής.

Στον Εθνικό Σοσιαλισμό, δεν υπάρχει διαφορά στην χειρονακτική και στην πνευματική εργασία - κανένας καταμερισμός της εργασίας όταν είναι ειλικρινής.

Είμαστε ολοκληρωτικά ενάντια στις μεγάλες επιχειρήσεις που στοχεύουν να κερδίζουν ανεξέλεγκτα μέσα από απάνθρωπους και ανήθικους τρόπους πριν από το καλό του λαού. Είμαστε ενάντια στις εταιρίες που καταστρέφουν το περιβάλλον καθότι νοιάζονται πιο πολύ για τα χρήματα παρά για το μέλλον και την παγκόσμια ευημερία. Εμείς, οι Εθνικοί Σοσιαλιστές, ήμασταν οι πρώτοι περιβαλλοντολόγοι στην ιστορία!

Η παγκοσμιοποίηση είναι ένα φαινόμενο το οποίο μαρκάρει την δύναμη της τοκογλυφίας και του εγωισμού. Είναι το τέλος των συνόρων, της ανάπτυξης ενός παγκόσμιου οικονομικού συστήματος το οποίο ευνοεί μόνο τους

μεγάλους ελίτ και δεν στοχεύει στη διατήρηση της πολιτιστικής ταυτότητας ή στον λαό, παρά μόνο στο κέρδος. Ο διεθνισμός με την υπέρβαση των συνόρων καταστρέφει τον εθνικό πολιτισμό και προωθεί έναν καταναλωτικό "Γιάνκη", αντι-πολιτισμικό, έναν McDonald τύπο. Η τηλεόραση, ένα μέσο αποξένωσης γνωστοποιεί αυτόν τον υλιστικό τρόπο ζωής και ναρκώνει την κοινωνία με μάταια και ηλίθια διασκέδαση, αποσπώντας την προσοχή της από την παρακμή της πραγματικότητας. Το σύστημα, σαν ένας αντιπρόσωπος του καπιταλισμού, προωθεί την μαζική μετανάστευση έτσι ώστε να αποκτήσει την πρόνοια του εργατικού δυναμικού για τους εργοδότες που σκοπεύουν να μειώσουν τα έξοδα και να αυξήσουν τα κέρδη με καμία μέριμνα για τους εργάτες. Η προκατάληψη ενάντια στους εθνικούς εργάτες υποτιμάει την ποιότητα της εργασίας, αποδυναμώνει την εργατική τάξη, αυξάνει το έγκλημα, και αναπτύσσει ξένους πολιτισμούς σε έθνη που θα έπρεπε να διαφυλαχθούν.

"Η μάχη ενάντια στο διεθνή χρηματιστικό κεφάλαιο και στο δάνειο έχει γίνει το πιο σημαντικό σημείο του αγώνα σε ένα έθνος για την ανεξαρτησία και την ελευθερία του."

- Γκότφριντ Φέντερ

Η χρηματοοικονομική κερδοσκοπία δεν αποσκοπεί στην παραγωγή, αλλά μόνο στο ανεξέλεγκτο κέρδος χωρίς καμία συνεισφορά στην κοινωνία. Στον Εθνικό Σοσιαλισμό, απλώς μία δουλειά μπορεί να είναι η πηγή του πλούτου. Τα λεφτά δε μπορούν να δημιουργήσουν λεφτά, τα λεφτά δεν είναι το προϊόν, και είναι ο μεσάζοντας ανταλλαγής. Το κεφάλαιο απλώς εκπληρώνει τον ρόλο του ως μεσολαβητής, δεν έχει καμία αξία από μόνο του.

Ο Εθνικός Σοσιαλισμός στηρίζει τις ελεύθερες επιχειρήσεις, δεδομένου ότι εφαρμόζονται με βάση των αρχών του Εθνικού Σοσιαλισμού. Σε αντίθεση, μεγάλοι κεφαλαιοκράτες χρησιμοποιούν φθηνό εργατικό δυναμικό από άτομα έξω από την κοινωνία - τα οποία την βλάπτουν - με μία μείωση του κόστους. Επίσης δεν θα διστάσουν να δώσουν τα οφειλόμενα δικαιώματα των εργαζομένων ή να τους μεταχειρίζονται με κακόβουλο τρόπο για να μας ωφελήσουν. Ο Εθνικός Σοσιαλισμός πιστεύει ότι ένας τίμιος εργοδότης και εργαζόμενος μπορούν να δουλέψουν μαζί με αμοιβαίο σεβασμό σε ένα υγιές και ισορροπημένο περιβάλλον.

Οι Μαρξιστές αρνούνται τον πολιτισμό και την φυλή ως μία αμετάβλητη ταυτότητα, και τα αντικαθιστά με την κοινωνική τάξη, αλλά δεν υπάρχει η κοινωνική τάξη. Ο εργάτης δεν είναι και ποτέ δεν ήταν ένας διεθνιστής. Από

τη φύση του, είναι πατριωτικός - ζει σε μία κοινότητα, και έχει δεσμό με το έδαφος στο οποίο δουλεύει. Οι διεθμιστές είναι τα μέσα για την παγκοσμιοποίηση, τους τραπεζίτες, τους επιχειρηματίες εξερευνητές, οι οποίοι δε μπορούν να δουν χώρα ή έθνος, αλλά μόνο λεφτά.

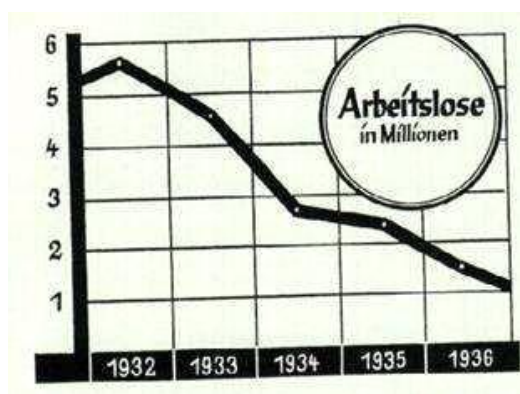
Το πνεύμα του Εθνικού Σοσιαλισμού είναι μία βίαια και ριζική αντιπολίτευση στο πνεύμα του καπιταλισμού. Είναι η επανάσταση του δημιουργικού πνεύματος και της ειλικρινούς ανθρώπινης φύσης ενάντια στην εκμετάλλευση της δύναμης και των χρημάτων. Συμμετάσχουμε στον αγώνα ενάντια στο κεφάλαιο και στην χρηματοοικονομική κερδοσκοπία. Ο Εθνικός Σοσιαλισμός είναι η έννοια της πνευματικής ενότητας και της πολιτιστικής ταυτότητας ενάντια στις δυνάμεις της απληστίας και του εγωισμού.

Η Σοσιαλιστική Επανάσταση

"Ήμουν και ακόμη είμαι ένα παιδί του Λαού. Δεν ήταν για τους κεφαλαιοκράτες που ξεκίνησα αυτόν τον αγώνα, αλλά για τους Γερμανούς εργάτες που στήριξαν την στάση μου."

- Αδόλφος Χίτλερ

Η Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανική κυβέρνηση αύξησε σημαντικά την άδεια των εργατών, μειώνοντας την εργάσιμη μέρα στις οχτώ ώρες, και εφάρμοσε μία πολιτική για την κοινωνική πρόνοια των υπαλλήλων δίνοντας 2 ώρες τη μέρα ξεκούραση με χώρους ψυχαγωγίας. Στον έναν χρόνο που ασκούσαν τα καθήκοντα τους, τα εργοστάσια και τα καταστήματα αναδιαμορφώθηκαν ακολουθώντας τις πιο ψηλές προδιαγραφές καθαριότητας και υγιεινής.

Εκατομμύρια άνεργοι (Σημείωση: ο Χίτλερ ήρθε στην εξουσία το 1933)

Σε τρία χρόνια, παραπάνω από 23,000 καταστήματα αναδιαμορφώθηκαν, και χτίστηκαν 1,200 αθλητικά γήπεδα, 13,000 τουαλέτες και 17,000 καντίνες. Δημιουργήθηκαν περισσότερες από 6 εκατομμύρια θέσεις εργασίας μέσα σε μόνο 4 χρόνια και το πρόβλημα της ανεργίας λύθηκε ολοκληρωτικά. Ο κάθε

Γερμανός έπρεπε να προσφέρει ένα χρόνο κοινωνικής εργασίας για να ξαναχτιστεί το έθνος. Ο πληθωρισμός ήταν υπό έλεγχο. Τα κερδοσκοπικά ιδρύματα έκλεισαν και τα άδικα κέρδη των τραπεζιτών, κατασχέθηκαν. Ο ιστορικός Εθνικός Σοσιαλισμός αποδείχτηκε πως ήταν με το μέρος των εργατών. Αντιπροσωπεύουμε μία κοσμοθεωρία που πιστεύει στον άνθρωπο, που πιστεύει στην τίμια και παραγωγική δουλειά, στην έννοια του πολιτισμού - όπου ο κάθε άνθρωπος καταλαβαίνει πως είναι κομμάτι του συνόλου και δουλεύουν μαζί για τις μελλοντικές γενιές.

Ο καθοριστικός παράγοντας είναι ο χαρακτήρας, η προσπάθεια, η εργασία, η δύναμη της θέλησης του κάθε ανθρώπου, και όχι ο τραπεζικός λογαριασμός. Έχουν ήδη περάσει οι εποχές όπου υπήρχε ανοχή για τα μεγάλα αφεντικά και τους μετόχους οι οποίοι έχουν το πεπρωμένο των ζωών μας στα χέρια τους.

Ο Εθνικός Σοσιαλισμός είναι η επανάσταση του ανθρώπου ενάντια στην εξουσία του χρήματος. Ο Εθνικός Σοσιαλισμός είναι η αληθινή φωνή της εργατικής τάξης! Ο Εθνικός Σοσιαλισμός είναι σοσιαλιστικός!

3. Είναι ο Εθνικός Σοσιαλισμός "ρατσιστικός";

Οι εχθροί του Εθνικού Σοσιαλισμού έκαναν ότι μπορούσαν για να δημιουργήσουν και να μας συνδέσουν με μία εικόνα άγνοιας και προκατάληψης. Ίδρυσαν πολιτικές "φυλετικού μίσους" μέσα στα έθνη μας και το ψέμα ότι είμαστε "μισητοί" ως μία δικαιολογία για να μας αποσιωπήσουν. Χρησιμοποιώντας αυτό το πρόσχημα, το σύστημα μας καταδίωξε, μας φυλάκισε και μας σταύρωσε, και ποτέ δε μας δόθηκε το δικαίωμα να απαντήσουμε.

Αυτό που θέλουν οι εχθροί του Εθνικού Σοσιαλισμού είναι το ευρύ κοινό να μην γνωρίζει την αλήθεια σχετικά με τις ιδέες μας και να μην καταλάβει την κοσμοθεωρία μας. Στην πραγματικότητα, οι αντίπαλοι μας είναι

τρομοκρατημένοι πως οι άνθρωποι καταλαβαίνουν την αλήθεια για τον Εθνικό Σοσιαλισμό και το ότι αντιπροσωπεύουμε μεγάλες αξίες. Ο μεγαλύτερος τους φόβος είναι ότι οι άνθρωποι θα επαναστατήσουν ενάντια στη δύναμη των χρημάτων, ενάντια στην κυβέρνηση και ενάντια σε ένα σάπιο σύστημα.

Φυλή και Νόμοι της Φύσης

"Σκέψου πως η θεμελιώδης βάση της ύπαρξης του πρέπει να βασίζεται στους προγόνους του."

- Walter Darre, La Politica Racial Nacionalsocialista

Για τον Εθνικό Σοσιαλισμό, οι φυλές είναι η εκδήλωση της δουλειάς χιλιετιών φυσικής εξέλιξης και της δημιουργίας ανθρώπινης ποικιλομορφίας. Η φυλή είναι ο τρόπος με τον οποίο η φύση εκδηλώνεται μέσα μας. Η εξόντωση και η συγχώνευση των φυλών -οποιαδήποτε φυλών- θα καταστρέψει όλη τη δουλειά που έκανε η Φύση. Η Φύση θα πρέπει να διαφυλάσσει και να καλλιεργεί το γένος μας, την κληρονομιά των προγόνων μας, της ιστορίας και του πολιτισμού μας. Με την διαφύλαξη του αίματος, ωριμάζουμε, συνεργαζόμαστε και εξελισσόμαστε με την φύση. Δεν επιθυμούμε και δεν πιστεύουμε πως έχουμε το δικαίωμα να καταστρέψουμε, να εξολοθρεύσουμε, ή να βλάψουμε οποιαδήποτε άλλη φυλή. Ο Εθνικός Σοσιαλισμός ακολουθεί την γενική ιδέα της προσωπικής τιμής και του σεβασμού προς τους άλλους ανθρώπους. Θέλουμε τους ανθρώπους μας όπως και όλους τους υπόλοιπους ανθρώπους να δημιουργήσουν έναν αμοιβαίο σεβασμό και να είναι υπερήφανοι για τον δικό τους πολιτισμό, τις δικές τους παραδόσεις, και την ιστορία τους.

Αίμα και Έδαφος

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία για τις διάφορες φυλές οι οποίες αποτελούν το ανθρώπινο είδος. Όταν μελετάμε την ιστορία, παρατηρούμε ότι διαφορετικοί πολιτισμοί αντανakλούν διαφορετικές φυλές. Το επιχείρημα ότι δεν υπάρχουν φυλές είναι ένας μύθος, ο οποίος επί του παρόντος προωθείται από τις κυβερνήσεις και τα συστήματα που έχουν κέρδη από τις πολυπολιτισμικές κοινωνίες.

Ο Εθνικός Σοσιαλισμός πιστεύει στην αρχή του Αίματος και του Εδάφους. Το αίμα είναι η πολιτιστική κληρονομιά που χρωστάμε στους προγόνους μας και στην εθνική κοινότητα.

Όταν οι άνθρωποι μοιράζονται την ίδια καταγωγή, δημιουργία και παραδόσεις, όταν έχουν ένα κοινό έδαφος, μία γη για την οποία οι πρόγονοι τους πάλεψαν και καλλιέργησαν για το μέλλον, όταν έχουν αξίες και μία παρόμοια αντίληψη για τον κόσμο, σκέφτονται και αντιδράνε με παρόμοιο τρόπο. Εάν το χειραφετημένο ατομικιστικό συναίσθημα είναι για μια αίσθηση της κοινότητας - οι άνθρωποι τείνουν να νοιάζονται ο ένας για τον άλλον, και δεν είναι απομονωμένα άτομα αλλά μέλη των ίδιων ανθρώπων. Αυτό δημιουργεί μία αίσθηση ταυτότητας και δεσμού. Αυτό το συναίσθημα είναι αναμφισβήτητο ανθρώπινο και φυσικό. Όταν υπάρχει, οι άνθρωποι δουλεύουν μαζί, για την σύμπραξη για την δημιουργία του πολιτισμού.

Ο Σύγχρονος Κόσμος βασίζεται στον υλιστικό και καπιταλιστικό κόσμο. Δεν έχει καμία σχέση με την ιδέα της κοινότητας ή της διαφύλαξης της πολιτιστικής κληρονομιάς - κυβερνάται από μία καταναλωτική και ατομιστική αντικουλτούρα. Δεν υπάρχει καμία απόπειρα για την διατήρηση ή την ανάπτυξη των φυσικών ομάδων. Το ηθικό δίδαγμα των σύγχρονων κοινωνιών είναι η επιδίωξη της προσωπικής ευτυχίας, η οποία θα επιτευχθεί μόνο με την συσσώρευση του κεφαλαίου και των υλικών αγαθών. Δεν υπάρχει καμία ανώτατη αξία ή πνευματικότητα όπως στον Εθνικό Σοσιαλισμό.

Καθώς μεγαλώνουμε σε ένα συγκεκριμένο περιβάλλον και αναπτυσσόμαστε με μία δεδομένη κουλτούρα σπάνια σκεφτόμαστε την καταγωγή και τον λόγο της ύπαρξης των κοινοτήτων, κοινωνιών και εθνών από τις οποίες προήλθαν (το οποίο πάει πέρα από την ιστορία) και τι μας ενώνει πραγματικά. Η Κοινότητα είναι η φυσική και ιστορική συνέπεια του σχηματισμού οποιωνδήποτε ανθρώπων που, με την πάροδο του χρόνου, μέσω γάμου μεταξύ των ανθρώπων θα αναπτύξουν εκ του φυσικού μία κουλτούρα, ένα σύνολο αρχών, μία οπτική που θα βλέπουν τον κόσμο, αντίδραση σε ορισμένα πράγματα, κατά συνέπεια μία κοινή ιστορία, η οποία δημιουργεί μία ταυτότητα και έναν δεσμό. Η ταυτότητα και ο δεσμός είναι φυσικά αυτά τα οποία υπήρχαν πάντα σε όλες τις φυλές και κοινότητες όλων των πολιτισμών από την αρχή της ανθρωπότητας. Η σχέση δημιουργεί ένα καθήκον και μία μέριμνα με τους ανθρώπους με τους οποίους ζούμε - υπάρχει ο στόχος για να δουλέψεις για το κοινό καλό για των ανθρώπων που νοιάζεσαι.

Το κύριο θέμα σε αυτήν την ερώτηση είναι να προσπαθήσεις να καταλάβεις την ουσία της πολυπολιτισμικής κοινωνίας. Προφανώς καμία κοινωνία δεν είναι πολυπολιτισμική από την αρχή, οπότε ποιος είναι ο λόγος για να

συγκροτηθούν οι άνθρωποι διαφορετικών πολιτισμών, εθνών και αρχών και να ζούνε στο ίδιο μέρος; Τί τους ενώνει; Είναι μία κουλτούρα ή μία ξεχωριστή ταυτότητα; Ποια θα ήταν η σχέση μεταξύ αυτών των εκατομμυρίων ανθρώπων; Η απάντηση είναι απλή: τα χρήματα. Το μοναδικό πράγμα που τα συγκροτεί όλα αυτά είναι το σύστημα της παραγωγής-εργασίας-κατανάλωσης. Αυτές είναι οι κοινωνίες στις οποίες η ουσία είναι ο υλισμός και το προσωπικό κέρδος. Δεν υπάρχει κάποιος δεσμός ή κάποιο αμοιβαίο ενδιαφέρον. Όπως οι μετανάστες είναι άνθρωποι οι οποίοι εγκαταλείπουν την πατρίδα τους για να πάνε σε άλλη για να ζήσουν καλά, να μαζέψουν λεφτά και να ξοδεύουν περισσότερα ("μία καλύτερη ζωή" όπως θα έλεγαν οι κοινωνιολόγοι). Μπορείς να φανταστείς έναν Ινδιάνο έξω από την φυλή του, να εγκαταλείπει τους ανθρώπους του για να πάει αλλού; Μόνο οι σύγχρονες κοινωνίες προσπαθούν να αντικαταστήσουν αυτήν την αίσθηση των αρχών της κοινότητας με την αιώνια έρευνα για προσωπικό κέρδος, με το ότι τα λεφτά είναι πιο σημαντικά από τους ανθρώπους. Ο μοναδικός λόγος για την ύπαρξη μίας πολυπολιτισμικής κοινωνίας είναι το εμπόριο και τα χρήματα και μόνο αυτό. Επομένως, για τον οποιονδήποτε, ακόμη και εκεί που υπάρχει αντικαπιταλισμός, θα θεωρηθεί "ρατσισμός" αν κάποιος υπερασπιστεί τον χώρο του και τον πολιτισμό του. Θα υπερασπίσουν οποιαδήποτε πολυπολιτισμική κοινωνία και τον ίδιο τον πολυφυλετισμό, και ταυτόχρονα θα είναι υπέρμαχοι μίας κοινωνίας που δεν έχει ουσία, ιστορία, πολιτισμό ή ανθρώπινους δεσμούς, αλλά μόνο ένα σύστημα που χρησιμοποιεί το προϊόν του για τους ανθρώπους του καθαρά ως καπιταλιστικά συμφέροντα.

Δεν υπάρχει λόγος για την ύπαρξη του πολυφυλετισμού - μόνο οι κεφαλαιοκράτες κερδίζουν από τις υλιστικές και ατομιστικές κοινωνίες. Η εκμετάλλευση συμβαίνει μόνο σε πολυφυλετικές κοινωνίες, όχι σε οργανικές Κοινωνίες, όπου υπάρχει αμοιβαίο ενδιαφέρον μεταξύ των ανθρώπων. Είναι απόλυτα φυσικό να έχει η κάθε φυλή το έθνος και το έδαφος της, και να μπορεί να ζει σύμφωνα με τους νόμους, τον πολιτισμό και τις αξίες της.

Επομένως, οι σύγχρονες κοινωνίες είναι πολυφυλετικές, και όλες οι πολυφυλετικές κοινωνίες είναι ριζικά ατομιστικές, υλιστικές και διεφθαρμένες.

Η ιδέα του πολυφυλετισμού, η οποία προωθείται από εκφυλισμένους κοινωνιολόγους, κοινωνικούς μηχανικούς και από τις περισσότερες Δυτικές κυβερνήσεις, είναι η ιδέα ότι οι χώρες και τα έθνη υπάρχουν με αποκλειστικό

σκοπό ο κάθε άνθρωπος να ζει για την αναζήτηση χρημάτων για την ατομική αυτοπραγμάτωση του. Είναι καιρός να καταλάβουμε ότι η αντίληψη του Εθνικού Σοσιαλισμού δεν είναι μία αφηρημένη ιδέα, αλλά ένα φυσικό ανθρώπινο συναίσθημα και μία πραγματικότητα.

Αντιμετωπίζοντας την Πραγματικότητα

Η αλήθεια είναι ότι οι φυλετικές συγκρούσεις δεν συμβαίνουν όταν υπάρχουν οι εθνικές Κοινότητες. Οι πόλεμοι και οι πολιτιστικές συγκρούσεις συμβαίνουν μόνο στις πολυφυλετικές κοινωνίες. Είναι το ένστικτο της αυτοσυντήρησης το οποίο δημιουργεί μίσος και διχόνοια, και χάρης τον πολυφυλετισμό που βάζει διαφορετικούς ανθρώπους στις ίδιες πολιτείες, και υπερασπίζεται τα συμφέροντα του κάθε ανθρώπου, ενώ τους επιτίθεται.

Η σκληρή πραγματικότητα είναι ότι οι πολυφυλετικές κοινωνίες δεν λειτουργούν. Παρόλο που υπάρχουν άνθρωποι με αξίες, θρησκείες και πολιτισμό σε κάποια περιοχή, δηλαδή έναν τρόπο με τον οποίο βλέπουν τον κόσμο, αντιδράνε σε ορισμένα πράγματα διαφορετικά. Θα υπάρξει μίσος, διάκριση, προκατάληψη και πόλεμος. Είναι στη φύση των ανθρώπων να συνταυτίζονται με τον γείτονα τους. Οι δεσμοί που σχηματίζονται από την καταγωγή, την δημιουργία και την παράδοση είναι μία αντανάκλαση της δύναμης του αίματος και σχηματίζουν την κοσμοαντίληψη μας. Διαφορετικοί άνθρωποι και πολιτισμοί έχουν διαφορετικές απόψεις. Ιδανικά, όλες οι εθνικές ομάδες έχουν το έδαφος και το έθνος τους για να ζήσουν σύμφωνα με τους δικούς τους νόμους, τα έθιμα τους και τον πολιτισμό γεωργίας τους.

Η λέξη "ρατσισμός" μπορεί να έχει πολλές διαφορετικές έννοιες. Κάποιοι την χρησιμοποιούν ως το μίσος μίας φυλής προς την άλλη, άλλοι ως την αυτοσυντήρηση και την λατρεία μίας εθνικότητας και ενός πολιτισμού. Το θέμα είναι ότι ο Εθνικός Σοσιαλισμός είναι ένα δόγμα αγάπης, υπερηφάνειας και τιμής. Εάν υπάρχουν θεμιτοί πολυφυλετικοί, τότε αυτοί είμαστε εμείς. Πιστεύουμε ότι όλες οι φυλές θα πρέπει να καλλιεργήσουν τον δικό τους πολιτισμό και ότι η ανάμειξη τους δημιουργεί συγκρούσεις και τις καταστρέφει. Δεν θέλουμε τον αφανισμό ή την κατωτερότητα οποιασδήποτε φυλής, αλλά την διαφύλαξη και την εξέλιξη της ανθρώπινης πολυμορφίας και των διαφορών τους.

Για περισσότερα πάνω σε αυτό το θέμα, δείτε:

http://gbllt.webs.com/David_Myatt.htm

4. Είναι ο Εθνικός Σοσιαλισμός Φασισμός;

Υπάρχει πολύ παραπληροφόρηση όσων αφορά τον Φασισμό, και εξαιτίας αυτού πολλοί άνθρωποι οι οποίοι μιλάνε για αυτόν, δε έχουν ιδέα το τι πραγματικά είναι. Αυτός ο όρος συχνά χρησιμοποιείται για να προσδιορίσει τα Ευρωπαϊκά εθνικιστικά κινήματα και τον αντικομμουνιστικό χαρακτήρα τους - ιδιαίτερα στο πρώτο μισό του εικοστού αιώνα.

Στην πραγματικότητα, ο όρος "φασισμός" δε φαίνεται να έχει μία μόνο εξήγηση, καθώς οι άνθρωποι τον χρησιμοποιούν για ότι αυτοί καταλαβαίνουν, όπως με τα εθνικιστικά κινήματα ή με οποιαδήποτε πολιτική πλευρά που είναι αντίθετη - υποτιμητικά.

Ο Εθνικός Σοσιαλισμός σχεδόν πάντα σχετίζεται με το φασιστικό κίνημα του 1920 και επίσης πολλοί τον θεωρούν ως μία "φασιστική ιδεολογία". Λέγεται συχνά ότι οι ΕΣ είναι ένας κλάδος του κινήματος του Μουσολίνι, ή ότι με κάποιον τρόπο επηρεάζονται από αυτό, ή ακόμη ότι είναι ένας φυλετικός Φασισμός με εφαρμοζόμενες αρχές. Όλα είναι ψευδείς ισχυρισμοί δυσφήμισης και κερδοσκοπίας.

Προέρχεται ο Εθνικός Σοσιαλισμός από τον Φασισμό;

Και το Φασιστικό Κόμμα και το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα (NSDAP) ξεκίνησαν το 1919. Επομένως, δύο κινήματα εμφανίζονται περίπου την ίδια περίοδο, με καμία επαφή αναμεταξύ τους. Ο λόγος που υπάρχουν σίγουρες ομοιότητες είναι απλούστατα επειδή γεννήθηκαν σε ένα γόνιμο ιστορικά πλαίσιο για τους εθνικιστές και τις ομάδες των αντικομμουνιστών.

Ενώ ο Εθνικός Σοσιαλισμός προέκυψε από τον σχηματικό μιας Κοσμοθεωρίας, ο Φασισμός προέκυψε σαν ένα αντι-ιδεολογικό κίνημα, το οποίο βασίστηκε μόνο στον μεταμαρξιστικό συνδικαλισμό. Ο Φασισμός εμφανίστηκε ως ένα σύστημα της περιστασης, μία αντίδραση στην πρόοδο

του κομμουνισμού και της αναρχίας στην Ιταλία. Ο Φασισμός δεν είχε ένα συγκεκριμένο δόγμα όπως ο Εθνικός Σοσιαλισμός, απλώς ένα σχέδιο σχετικά με τις αντεπαναστατικές κινήσεις των "κόκκινων". Στο μανιφέστο του Μουσολίνι δεν υπήρχε κάποιο σημείο ή οποιοδήποτε ίχνος δογματισμού ή πνευματικής έμπνευσης, παρά μόνο απλές πολιτικές απαιτήσεις όπως το δικαίωμα ψήφου για τις γυναίκες, αναδιοργάνωση του κλάδου των μεταφορών, μείωση της ηλικίας συνταξιοδότησης, κατάργηση της Γερουσίας, κτλ... Σχεδόν κανένα επαναστατικό μέτρο σε σχέση με αυτά του Εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος. Το 1922, κατά την διάρκεια της πορείας στη Ρώμη, χιλιάδες μελανοχιτώνων έφεραν τον Μουσολίνι στην εξουσία. Στις 9 Νοεμβρίου, το 1923, οι Εθνικοσοσιαλιστές προσπάθησαν το ίδιο πράγμα στο Μόναχο, και απέτυχαν, με αποτέλεσμα σε μαζικές συλλήψεις, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του Αδόλφου Χίτλερ. Ήταν προς αυτό, αν με κάποιον τρόπο, ο Εθνικός Σοσιαλισμός εμπνεύστηκε από τον Φασισμό. Ο Εθνικός Σοσιαλισμός ήταν η ιδέα ενός πραξικοπήματος και ο σχηματισμός παραστρατιωτικών ομάδων όπως με τους μελανοχιτώνες και τα ταγματα εφόδου.

Το 1920, ο Αδόλφος Χίτλερ και ο Γκότφριντ Φέντερ είχαν διατυπώσει τα 25 Σημεία Του NSDAP και το 1925, το βιβλίο *Mein Kampf* (Ο Αγών μου) δημοσιεύθηκε στην Γερμανία, ενώ ο Μουσολίνι δεν είχε τίποτα παρά μόνο μία εθνικιστική και αντικομμουνιστική ομιλία. Τα επιτεύγματα του Φασιστικού Κόμματος ήταν απλώς πολιτικά και διοικητικά, έχοντας έλλειψη ενός δόγματος ή μίας ολοκληρωμένης κοσμοθεωρίας όπως του Εθνικού Σοσιαλισμού.

Έπειτα, το 1932, ο όρος "φασισμός" εμφανίζεται στην Ιταλική Εγκυκλοπαίδεια σε ένα χώρο με 37 σελίδες γεμάτες με φωτογραφίες και γραφικά. Αυτή ήταν η μοναδική απόπειρα του Μουσολίνι - δέκα χρόνια αφού ήρθε στην εξουσία - να συμπεριλάβει μία δογματική και φιλοσοφική άποψη στο κίνημα του. Αν και το κείμενο υπογράφεται από τον Ντούτσε, είναι γνωστό ότι συγγράφτηκε σχεδόν ολοκληρωτικά από τον Τζιοβάνι Τζεντίλε. Το ίδιο κείμενο δημοσιεύθηκε μετά σε μορφή βιβλίου το 1935 - δέκα χρόνια μετά την δημοσιοποίηση του *Mein Kampf*.

Παρόλο που ο Χίτλερ και ο Μουσολίνι καλλιέργησαν μία φιλία για χρόνια, κανένας από τους δυο τους δεν παρασύρθηκε από τις απόψεις του άλλου, οι οποίες ήταν σχεδόν πάντα αποκλειστικά πολιτικές και οικονομικές. Υπερασπίζονταν ένα όραμα ενός ολοκληρωτικά καινούριου κόσμου. Αν ο

Αδόλφος Χίτλερ θαύμαζε τον Ντούτσε, ήταν επειδή οδήγησε την Ιταλία ως την πρώτη Ευρωπαϊκή χώρα η οποία περιόρισε τον κομμουνισμό και ποτέ για τις ιδέες του.

Αν το κίνημα του φασισμού ενέπνευσε τον Χίτλερ και τον Εθνικό Σοσιαλισμό ήταν μόνο σε πρακτικό επίπεδο: στην ιδέα του πραξικοπήματος - αργότερα εγκαταλείφθηκε από τον Χίτλερ - και την δημιουργία των ταγμάτων εφόδου. Παρόλα αυτά, είναι πολύ πιο πιθανό η Εθνικοσοσιαλιστική Κοσμοθεωρία να επηρέασε την απόπειρα του Φασισμού να δημιουργήσει ένα δόγμα.

Κάποια μέτρα και Ιδέες ενός Εταιρικού Φασιστικού Κράτους

Η φιλοσοφία του Φασισμού δεν είχε ποτέ εθνικό χαρακτήρα πριν έρθει σε επαφή με τον Εθνικό Σοσιαλισμό. Στην πραγματικότητα, οι πρώτοι Αντισιωνιστές Φασίστες δεν εμφανίζονται μέχρι το 1938 - πέντε χρόνια μετά την άφιξη στην εξουσία του Χίτλερ και του Μουσολίνι. Το πιο απροσδόκητο ήταν ότι υπήρχε ένα εύλογο ποσό Εβραίων στο Φασιστικό κίνημα και συχνά είχαν σημαντικές θέσεις - ακόμη και μετά το 1938 πολύ λίγοι από αυτούς τους Εβραίους έχασαν τις θέσεις τους στο "Ιταλικό" κράτος.

Το Φασιστικό Κράτος διακήρυξε ότι οι ξένοι Εβραίοι άνω των 65 χρονών, και πριν τη σύμβαση γάμου με τους Ιταλούς το 1938 - η ίδια επιμιξία που οι Εθνικοσοσιαλιστές προσπαθούσαν να ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΝ με τους Νόμους της Νυρεμβέργης - πλέον θεωρούνταν Ιταλοί.

Οι Εβραίοι δεν αφομοιώνονται - διεισδύουν σε ένα κράτος εκ των έσω και γίνονται παρασιτικοί. Οι Εβραίοι ποτέ δε πρέπει να θεωρηθούν Ευρωπαίοι. **Μονάχα το πολιτικό όραμα και κράτος του Φασισμού και άλλες σύγχρονες "δημοκρατίες" μπορούν να δεχτούν τους Σιωνιστές στις χώρες τους και ακόμη να τις αποκαλούν εθνικές!**

Είναι δυνατόν να είναι κάποιος Φασίστας και Εθνικοσοσιαλιστής ταυτόχρονα;

Σχεδόν κανείς δε γνωρίζει τις ομοιότητες του Φασισμού με τον Εθνικοσοσιαλισμό, αλλά οι διαφορές τους είναι πολύ πιο κρίσιμες.

"Το κράτος είναι ένα μέσο για την επίτευξη του σκοπού του. Ο σκοπός του είναι η διατήρηση και η ανάπτυξη μίας κοινωνίας από μία φυσική και πνευματική οπτική."

"Τα ανθρώπινα δικαιώματα παρακάμπτουν τον κρατικό νόμο."

- Αδόλφος Χίτλερ

Με τον Εθνικό Σοσιαλισμό, το κράτος είναι ένα μέσο για την διατήρηση του γένους, για να βελτιώσει το ανθρώπινο ον, ως ένα οργανικό μέσο το οποίο δημιουργήθηκε από τον άνθρωπο για τον άνθρωπο. Το Κράτος στην αντίληψη του Εθνικοσοσιαλισμού υπάρχει μόνο όπως το δέχονται οι άνθρωποι, καθώς αυτό υπάρχει για αυτούς.

Μόνο οι φυλές δημιουργούν την κουλτούρα, τις αρχές και τον πολιτισμό. Το κράτος διαφυλάσσει και συνεργάζεται μόνο στην εξέλιξη τους. Το κράτος είναι η πολιτική και διοικητική εκτέλεση μιας σειράς αρχών οι οποίες αναπτύσσονται εκ φύσεως με την πάροδο του χρόνου από τους ίδιους τους ανθρώπους.

"Τίποτα έξω από το Κράτος, τίποτα ενάντια στο Κράτος, τα πάντα για το Κράτος."

- Μπενίτο Μουσολίνι

Για τον Φασισμό, το κράτος είναι το παν. Το Κράτος διατυπώνει και εφαρμόζει τη ζωή του ανθρώπου. Οι ατομιστικές ανάγκες καταστέλλονται, καθώς ο σκοπός είναι ΠΑΝΤΑ το κράτος. Το κράτος δεν υπάρχει για τον άνθρωπο, αλλά ο άνθρωπος υπάρχει για το κράτος. Το κράτος παράγει - το κράτος δημιουργεί το έθνος και τους ανθρώπους.

Ο Φασισμός ποτέ δεν πίστευε σε μια φυσική και οργανική κοινότητα, ποτέ δεν είχε σε υπόληψη το αίμα, ή ακόμη και τους ανθρώπους - ήταν απλώς ένα μοντέλο της κρατικής πολιτικής σε μία γεωγραφική περιοχή, οριοθετημένη από χάρτες.

Ο Φασισμός δεν έχει πολύ διαφορά με τις σύγχρονες "δημοκρατίες" οι οποίες είναι μόνο ως πολιτικά κράτη χωρίς την διαφύλαξη της φυλής και του πολιτισμού, χωρίς καμία υψηλή ηθική ή αξία. Όπως οι Ευρωπαϊκές κυβερνήσεις τώρα δέχονται μετανάστες και όχι Αρίους, το Φασιστικό Κράτος τους δεχόταν επίσης και τους θεωρούσε νόμιμους.

Η ιδέα του Φασισμού σχετικά με το Κράτος είναι, καταρχήν, καθαρά πολιτική και διοικητική. Εκ τούτου είναι εντελώς αφύσικη και επομένως είναι αντεθνικοσοσιαλιστική. Ο κοσμοαντίληψη του Φασισμού είναι σε αιώνια σύγκρουση με την δική μας, οπότε δε γίνεται ποτέ να υπάρξει ένα κράτος που να είναι και Φασιστικό και Εθνικοσοσιαλιστικό.

Πολλοί από αυτούς που διακηρύσσουν τους εαυτούς τους Εθνικοσοσιαλιστές, θεωρούν επίσης τους εαυτούς τους Φασιστές - συνήθως

επειδή είναι Ιταλικής καταγωγής - αλλά αυτό είναι μόνο μία επίδειξη της άγνοιας και της έλλειψης μελέτης για το τι πραγματικά είναι ο Φασισμός.

Είναι τελείως αδύνατο να είναι κάποιος Φασιστής και Εθνικοσοσιαλιστής ταυτόχρονα καθώς είναι ριζικά αντίθετες ιδεολογίες και δόγματα στα πιο βασικά σημεία τους. Ο Εθνικός Σοσιαλισμός παρουσιάζει μία κοσμοαντίληψη η οποία βασίζεται στους Φυσικούς Νόμους και κινείται από ευγενή ιδανικά όπου η προστασία και η εξέλιξη των ανθρώπων είναι ο σκοπός της ζωής, και μέσω του κράτους, αυτός ο σκοπός εκπληρώνεται. Όσον αφορά τον Φασισμό, οι άνθρωποι είναι ένα τίποτα, το κράτος είναι το παν και οι άνθρωποι είναι απλώς αντικείμενα.

Δεν έχουμε καμία σχέση με το φασιστικό "δόγμα". Ένας Εθνικός Σοσιαλιστής είναι απλώς ένας Εθνικός Σοσιαλιστής.

5. Είναι ο Εθνικός Σοσιαλισμός μία δικτατορία;

Εξαιτίας των δεκαετιών της προπαγάνδας του εχθρού, η εικόνα με την οποία απεικονίστηκε η κυβέρνηση του Εθνικού Σοσιαλισμού ήταν αυτή της καταπιεστικής τρομοκρατίας, της κατάργησης της ελευθερίας και ενός σκληρού και δικτατορικού καθεστώτος. Ο λόγος που οι αντίπαλοι του Εθνικού Σοσιαλισμού έπλασαν αυτήν την εικόνα ήταν για να τρομάξουν και να δημιουργήσουν μία λάθος εντύπωση των πραγματικών σκοπών ενός Εθνικού Σοσιαλιστικού Κράτους.

Υποστηρίζεται πως μία δικτατορία δημιουργείται απλούστατα με την διάλυση του κοινοβουλίου και καταργώντας την τρέχουσα "αντιπροσωπευτική δημοκρατία" της εποχής. Η αλήθεια είναι ότι το Γερμανικό κοινοβούλιο σχηματίστηκε από πολιτικούς οι οποίοι εκπροσωπούσαν μόνο τα συμφέροντα των πλουσίων και των ισχυρών και είχαν παραδώσει το πεπρωμένο του έθνους στα χέρια των τραπεζιτών και

των οποιωνδήποτε ασυνείδητων κεφαλαιοκρατών, οδηγώντας την χώρα σε μία από τις μεγαλύτερες οικονομικές κρίσεις που είχε γνωρίσει ποτέ. Η δύναμη μοιράστηκε ανάμεσα στους διάφορους πολιτικούς - με τον πιο ανέντιμο τρόπο - με διαφορετικές πολιτικές ιδεολογίες, σχηματίζοντας μία κυβέρνηση χωρίς καμία αξιοπιστία, ηθική ή προσωπικότητα.

Ο Εθνικός Σοσιαλισμός αντικαθιστά αυτό το σύστημα της ψευδούς δημοκρατίας και εφαρμόζει το αξίωμα της φυσικής ηγεσίας, η οποία ήταν αντιπροσωπευτική και αποδεκτή από τους ανθρώπους που δούλεψαν για τα συμφέροντα αυτής.

Ο Αδόλφος Χίτλερ, ο οποίος ήταν ένας νέος άντρας και ήταν εθελοντής για να παλέψει στον πόλεμο για το έθνος του, πήρε την πλήρη ευθύνη για την μοίρα της Γερμανίας και των Γερμανών. Είχε όλη την εμπιστοσύνη των ανθρώπων για να μεταρρυθμίσει πλήρως την χώρα, βελτίωσε τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες και έβαλε ένα τέλος στην κρίση της ανεργίας μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα. Επίσης δημιούργησε καινούρια ιδρύματα όπως το Γερμανικό Μέτωπο Εργασίας και την Χιτλερική Νεολαία για να αποκαταστήσει ευγενείς αξίες, και επομένως να χτίσει μία καινούρια κοινωνία.

Πραγματική Δημοκρατία

Υπάρχει η αυταπάτη ότι η αντιπροσωπευτική δημοκρατία είναι ο καλύτερος και ο πιο δίκαιος τρόπος για οποιαδήποτε κυβέρνηση. Είναι η ιδέα ότι η απλή ψηφοφορία θα εξασφαλίσει στους ανθρώπους την δυνατότητα να εκλέξουν υποψήφιους οι οποίοι αντικατοπτρίζουν τα δικά τους προσωπικά συμφέροντα - και την ατομική ψήφο - και επομένως θα έχουν έλεγχο του ίδιου τους του πεπρωμένου.

Στην πραγματικότητα, οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι δεν αντιπροσωπεύουν αναγκαστικά τα συμφέροντα της κοινότητας - ειδικά όταν είναι ένας όμιλος που συνενεί σε ατομικά ιδανικά. Η δημοκρατία στην πραγματική έννοια του όρου της δεν έχει να κάνει με το δικαίωμα ψήφου σε οποιεσδήποτε εκλογές, οποιαδήποτε χρονική στιγμή. Η δημοκρατία και η ελευθερία είναι αχώριστες, όχι κάτι το εγωιστικό όπως το να μπορεί κάποιος απλώς να ψηφίζει. Η δημοκρατία είναι μία ευθύνη, το να είναι μέρος με την κοινότητα και να συνεργάζεται με αυτήν με έναν ειλικρινή και θετικό τρόπο.

Όσον αφορά το αξίωμα της ηγεσίας, ο Χίτλερ ήταν απλώς ένας άνθρωπος μπροστά από τον λαό του, ένας οδηγός των μαζών. Για αυτόν χορηγήθηκε η εμπιστοσύνη που συνενεί στα συναισθήματα και τις πραγματικές επιθυμίες του έθνους, και επομένως έχει πλήρη ευθύνη των πράξεων και των ελλείψεων τους.

"Με αυτήν την έκκληση προς τους ψηφοφόρους έχω σκοπό να δείξω στις άλλες κυβερνήσεις ότι η Πραγματική δημοκρατία είναι μαζί μας και δεν διστάζω να την επικαλεστώ τους ανθρώπους. Δεν πιστεύω πως καμία κυβέρνηση που είχε εγγυημένη δύναμη για μία περίοδο τεσσάρων ετών θα ήταν προετοιμασμένη να λάβεβι υπ' όψιν της τον λαό μέσα σε επτά μήνες."

- Αδόλφος Χίτλερ - 6 Νοεμβρίου, 1933

Ο Αδόλφος Χίτλερ ήταν πολύ αγαπητός και θαυμαζόταν από πολλούς. Σε αυτόν δόθηκε η εμπιστοσύνη των Γερμανών, η οποία πάντα διαβουλεύεται και κάποια στιγμή - ανεξάρτητα από το τι επιχειρεί το Χόλγουντ να δείξει - αυτή η εμπιστοσύνη προδόθηκε ή ο Χίτλερ έδρασε ενάντια της θέλησης του έθνους. Παρόλο που υπάρχουν δεκάδες ταινίες σχετικά με την "Γερμανική αντίσταση" ή οποιαδήποτε αντιγνωμία ενάντια στην Εθνικοσοσιαλιστική κυβέρνηση, είναι γνωστό ότι οι προδότες και οι αντίπαλοι του κράτους αποτελούνταν από όχι παραπάνω του 10% του πληθυσμού.

Στις 29 Μαρτίου, το 1936, μόνο τρία χρόνια αφού ήρθε ο Χίτλερ στην εξουσία, δόθηκε στους Γερμανούς μία ευκαιρία να εγκρίνουν ή να αποδοκιμάσουν την Εθνικοσοσιαλιστική κυβέρνηση. Υπήρχε μία εκλογή η οποία βασιζόταν καθαρά στην προπαγάνδα όπως γίνεται στις μέρες μας, αλλά το ερώτημα προς τους ανθρώπους σχετικά με τις πράξεις και τις αλλαγές είχε ήδη λάβει χώρα. Η ψηφοφορία συνέβη κάτω από κάθε είδους εξαναγκασμό, βίας ή εκφοβισμού, όπως διαπιστώθηκε από όλους τους παρόντες. Η έγκριση της Γερμανίας ήταν 44,461,278, το οποίο αποτελείται από 98.8% των ψήφων. Ένας αριθμός που δεν έχει ξαναεμφανιστεί στην ιστορία.

Το 1938, ο λαός της Αυστρίας και της Γερμανίας είχαν την δυνατότητα να επιλέξουν αν είναι υπέρ ή κατά της ενοποίησης των δύο χωρών. Η έγκριση των Αυστριακών ήταν το 99.73% των ψήφων, η έγκριση των Γερμανών ήταν 44,362,667, το οποίο αντιπροσώπευε το 99.02%.

Με το μεγαλύτερο ποσοστό έγκρισης στην σύγχρονη ιστορία, πως γίνεται ο Χίτλερ να είναι το βάνουσο τέρας και ο δικτάτορας τον οποίον απεικονίζει η τηλεόραση, το Χόλυγουντ, και οποιοδήποτε άλλο μέσο προπαγάνδας; Προφανώς, οι αντίπαλοι του Εθνικού Σοσιαλισμού έχουν κάποιο προφίλ και κάποια συμφέροντα να κρύψουν.

Ούτως ή άλλως, οι τραπεζίτες και οι κεφαλαιοκράτες ήταν αυτοί που απαλλοτριώθηκαν από το κράτος. Τα αδίστακτα αφεντικά ήταν αυτά που αναγκάστηκαν να αναμορφώσουν τα εργοστάσια τους, τις επιχειρήσεις τους και να δώσουν περισσότερα δικαιώματα στους εργαζομένους.

Επομένως, η κυβέρνηση του Εθνικού Σοσιαλισμού αντικατόπτριζε την αληθινή μορφή της δημοκρατίας. Δεν επρόκειτο για έναν υποψήφιο με τα πιο πολλά λεφτά και τα πιο πολλά μέσα για να διαφημιστεί και να ψηφιστεί από ανθρώπους που νοιάζονταν μόνο για τους εαυτούς τους και τους οποίους χρηματοδοτούσαν οι κερδοσκόποι, αλλά για μία πραγματική δημοκρατία, μία πραγματική έγκριση του Λαού.

Ο Εθνικός Σοσιαλισμός είναι μία πραγματική δημοκρατία με τον σχηματισμό ενός οργανικού κράτους το οποίο αντιπροσωπεύει τα πραγματικά συναισθήματα και συμφέροντα του Λαού. Υπάρχει υπευθυνότητα και αμοιβαία εμπιστοσύνη. Το κράτος δεν διαμορφώνεται από ψέματα, ψηφοθηρία, ή ακόμη και μία απλή νίκη με 50% ψήφους, αλλά με μία σχεδόν ολική έγκριση, πρωτοφανής στην ανθρώπινη ιστορία. Το Εθνικοσοσιαλιστικό Κράτος σχηματίζεται από την εμπιστοσύνη και την βούληση του έθνους.

6. Τι γίνεται με το Ολοκαύτωμα;

Εκατοντάδες βιβλία και δεκάδες ταινίες συνεχώς εφευρίσκονται με καινούριες ημερομηνίες για να θυμόμαστε και να "τιμάμε" το Ολοκαύτωμα - την υποτιθέμενη γενοκτονία των έξι εκατομμυρίων Εβραίων από τους

Ναζιστές - σε έναν ημι-θρησκευτικό εορτασμό. Από όλη την συκοφαντία, η συγκεκριμένη είναι η πιο συχνή που χρησιμοποιούν οι εχθροί του Εθνικού Σοσιαλισμού, ψέματα που εξαπλώνονται από αυτούς που σκοπεύουν να καταστρέψουν οποιαδήποτε απόπειρα να αναδιοργανωθεί το Εθνικό Σοσιαλιστικό Κίνημα.

Οι ιστορικοί, πολλές φορές προκατειλημμένοι και αναρμόδιοι, οι οποίοι χρησιμοποιούν τα ίδια επιχειρήματα με τους προγενέστερους τους - βασιζόμενοι μόνο στην προπαγάνδα μίσους και στα ψέματα - χωρίς καν να αναρωτηθούν ή να διερευνήσουν ό,τι έχει γραφτεί, λειτουργούν σαν πραγματικές μηχανές προπαγάνδας. Διαπραγματεύονται την ιστορία σαν μία ακριβής επιστήμη χωρίς να επιτρέπουν ούτε μία αμυντική απάντηση των κατηγορημένων, και όταν αυτό συμβεί, δεν αποκαλύπτονται λόγω του φόβου του Σιωνιστικού λόμπι.

Όλες οι εκδοχές της ιστορίας των γεγονότων κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου έχει διαδοθεί από τους νικητές. Δεν δόθηκε ποτέ το δικαίωμα στους Εθνικούς Σοσιαλιστές έστω να υπερασπίσουν τους εαυτούς τους από τις κατηγορίες. Δυστυχώς, η ιστορία γράφτηκε βασισμένη στο μίσος, στην προπαγάνδα και στα ψέματα, και όχι στα γεγονότα.

Οι συγγραφείς και οι σοβαροί ιστορικοί που τόλμησαν να αμφισβητήσουν την επίσημη ιστορία - το αποτέλεσμα χρόνων προπαγάνδας από τους Σιωνιστές - όπως ο Ντέιβιντ Ίρβινγκ, ο Ερνστ Ζουντέλ, ο Robert Faurisson, ο Paul Rassinier, ανάμεσα σε άλλους - με ποικίλες Μαρξιστικούς πολιτικούς προσανατολισμούς και κάποιους πρώην κρατούμενους των στρατοπέδων συγκέντρωσης, επομένως αμερόληπτοι - εκδιώχθηκαν, τα συγγράμματά τους απαγορεύθηκαν και κατασχέθηκαν σε αρκετές χώρες και κάποιοι από αυτούς είναι στην φυλακή σε ένα ανάλογο καθεστώς του Μεσαίωνα.

Τα Ψέματα της Γενοκτονίας

Η αρχική μέθοδος της υποτιθέμενης γενοκτονίας είναι μέσω της χρήσης του αερίου Ζάικλον-B στους θαλάμους αερίων. Η χρήση αυτού του αερίου έχει αποδειχτεί επιστημονικά αδύνατη από την αναφορά Λόχτερ (Leuchter Report) - η οποία έχει διεξαχθεί από έναν μηχανικό που δουλεύει με θαλάμους αερίων για να εξοντώσει κατάδικους στις Αμερικάνικες φυλακές. Οι θάλαμοι αερίων στην πραγματικότητα χτίστηκαν από τους Σοβιετικούς και τους Αμερικάνους αφού πήραν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, και η κατασκευή τους το έκανε απολύτως αδύνατο να διεξαχθεί οποιοδήποτε είδος

εξόντωσης. Απαγορεύοντας όλες αυτές τις σοβαρές και επιστημονικές αναλύσεις, και με την αναφορά Λόχτερ να αποκρύπτεται, αποδεικνύεται ότι η κυβέρνηση έχει κάτι να κρύψει.

Ούτε υπάρχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο πως υπήρχε οποιαδήποτε πολιτική εξόντωσης, γραπτή ή προφορική εντολή για την γενοκτονία των Εβραίων. Είχε αποφασιστεί πως θα πρέπει να απελαθούν από την Γερμανία και, αν είναι δυνατό, από την Ευρώπη, αλλά κάποια ρεύματα της εποχής υποστήριξαν την δημιουργία ενός Εβραϊκού Κράτους στην Ανατολική Ευρώπη, αλλά ποτέ την εξόντωση τους. Τα υπόλοιπα είναι απλή παραμόρφωση, συκοφαντία και κερδοσκοπία.

Ιστορική Αναδρομή

Ο σκοπός των αναθεωρητών του Ολοκαυτώματος δεν είναι για να δικαιολογήσουν ή να κάνουν πολιτικές και φιλοσοφικές δημόσιες συζητήσεις σχετικά με το τι ήταν ο Εθνικός Σοσιαλισμός, αλλά για μία δίκαιη και ακριβής ιστορική ανάλυση του τι συνέβη πραγματικά και του τι δεν συνέβη κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου.

Χάρη στην υποτιθέμενη ιστορία του Ολοκαυτώματος, δόθηκε στους Εβραίους ένα κομμάτι γης στην Μέση Ανατολή ονομαζόμενο Παλαιστίνη, και το οποίο τώρα ονομάζεται Ισραήλ. Το Κράτος του Ισραήλ σήμερα δέχεται δισεκατομμύρια δολάρια για τις ζημιές των υποτιθέμενων εγκλημάτων της Γερμανίας για να τους οπλίσει ενάντια στο Παλαιστίνιο Κράτος. Οι Εβραίοι έχουν γίνει άψογοι άνθρωποι, καθώς όποιος καταγγέλλει το Εβραϊκό κράτος στιγματίζεται ως "φασίστας" ή "Ναζιστής" και ΟΛΑ αυτά βασίζονται στον μύθο της εξαπάτησης του Εβραϊκού Ολοκαυτώματος. Οι υπερασπιστές της επίσημης ιστορίας δεν πραγματοποίησαν ποτέ μία δίκαιη συζήτηση με τους αναθεωρητές, αλλά τους απαγορεύουν και τους φυλακίζουν επειδή φοβούνται ότι η αλήθεια θα αποκαλυφθεί.

Δεν έχουμε σκοπό να σκάψουμε την μελέτη του αναθεωρητισμού εδώ, αλλά ορίστε κάποιες κατευθύνσεις για αυτούς που ενδιαφέρονται πιο πολύ για την ιστορική αλήθεια. Συγγραφείς όπως ο Άρθουρ Μπουτς (Arthur Butz), ο Ντέιβιντ Ίρβινγκ (David Irving), ο Κάρλος Πόρτερ (Carlos Porter), ΣΕ Καστάν (SE Castan), Σέρτζιο Ολιβείρα (Sergio Oliveira), Ερνστ Ζουντέλ (Ernst Zundel), Paul Rassinier, Rober Faurisson και επίσης η αναφορά Λόχτερ (Leuchter Report).

Για αποδείξεις σχετικά με το λεγόμενο "Ολοκαύτωμα" να είναι μία ολοκληρωτική απάτη, μπορείτε να δείτε: www.jewwatch.com/jew-ebooks-

free-downloads.htm

vho.org/dl/DEU.html

www.ihr.org/

7. Θα μπορούσα να γίνω Εθνικός Σοσιαλιστής;

Αφού ξεκαθαρίσαμε το τι πραγματικά είναι ο Εθνικός Σοσιαλισμός, μετά από πολλές δεκαετίες δυσφήμισης, είναι αναγκαία η εγκατάλειψη των παλαιών ψεύτικων μαζικά παραγόμενων ιδεών και διαδεδομένων πληροφοριών.

Το παρών άρθρο είναι απλώς μία απάντηση στις ψεύτικες ιδέες και ταυτοχρόνως, μία μικρή εισαγωγή στο δόγμα του Εθνικού Σοσιαλισμού απελευθερωμένο από την παραμόρφωση ή τις μεροληπτικές ερμηνείες.

Προσωπική Επανάσταση

Ένας γνήσιος Εθνικός Σοσιαλιστής είναι πάντα προορισμένος να γίνει αυτό που είναι. Δεν είναι αρκετή η απόκτηση βασικής γνώσης, αλλά χρειάζεται να είναι κάποιος εγκάρδιος και να κατέχει ένα αξιοπρεπές ένστικτο ενός τίμιου ανθρώπου. Η μελέτη είναι άχρηστη όταν το προσωπικό "εγώ" είναι ασυμβίβαστο με αυτό του Εθνικού Σοσιαλισμού. Πολλοί που είχαν ιδέες και μία κοσμοθεωρία σε πλήρη αντίθεση με την κοινή γνώμη το κατάφεραν καθώς ήταν γνήσιοι Εθνικοί Σοσιαλιστές.

Ο Εθνικός Σοσιαλισμός είναι ο ιδεαλιστής που αγωνίζεται για την υπεροχή και πολεμάει για να δημιουργήσει μία καινούρια κοινωνία βασισμένη σε ευγενείς αξίες. Η ζωή σταματάει να είναι μία αναζήτηση προσωπικής ευτυχίας και ευχαρίστησης και γίνεται ένας αγώνας για αυτό που είναι σωστό. Εγκαταλείπουμε την ατομιστική, εγωιστική και αστική νοοτροπία για να ζήσουμε με έναν αξιοπρεπή και αξιότιμο τρόπο. Πρέπει να

συνειδητοποιήσουμε ότι είμαστε εμπλεκόμενοι στον μεγαλύτερο πόλεμο της ιστορίας. Μην πολεμάς για λεφτά, κοινωνικές ή εδαφικές κατακτήσεις, αλλά για την διαφύλαξη της ίδιας της ζωής. Ο Εθνικός Σοσιαλισμός μάχεται για έναν καινούριο τρόπο ζωής, έναν τρόπο μίας έντιμης και ειλικρινής ζωής. Πολεμάμε για κάτι που είναι αγνό και σωστό.

Για την καταστροφή των παλαιών ιδεών και των λάθος αξιών, και για την κατανόηση και αποδοχή του καινούριου: χρειάζεται η πραγματοποίηση μίας προσωπικής επανάστασης. Ο Εθνικός Σοσιαλιστής αποδέχεται και καταλαβαίνει τους Φυσικούς Νόμους. Είμαστε μία εκδήλωση της Φύσης και ένα κομμάτι του περιβάλλοντος όπου οι πράξεις μας επηρεάζουν τους πάντες τριγύρω μας.

Θα πρέπει να γνωρίζουμε και να είμαστε περήφανοι για τον πολιτισμό των προγόνων μας, καθώς είναι ένα κομμάτι του εαυτού μας, όπως είμαστε και εμείς για τα παιδιά μας. Αυτό που είμαστε σήμερα είναι το γινόμενο των προηγούμενων γενεών. Οι μύθοι μας και ο πολιτισμός μας αποκαλύπτει την κοσμοαντίληψη της φυλής μας. Η Άρια φυλή έχει ένα ευγενή πνεύμα και ένα πνεύμα πολεμιστή, ένα κοιμισμένο πνεύμα το οποίο αφυπνίζεται. Η λύση στην σωτηρία μας βρίσκεται στον ίδιο μας τον πολιτισμό, στις αξίες μας, και στο αίμα μας. Με την ολοκλήρωση της προσωπικής επανάστασης, βρίσκουμε την σωτηρία μας μέσα από την αυτογνωσία, βρίσκουμε αυτήν την απάντηση όταν βλέπουμε μέσα στους εαυτούς μας.

Συμπέρασμα

Ο τρόπος ζωής στον Εθνικό Σοσιαλισμό είναι η διάβαση στο μονοπάτι της προσωπικής τιμής και της αντίληψης του τι είναι σωστό και δίκαιο. Ο Εθνικός Σοσιαλισμός είναι ένα παράδειγμα ενός έντιμου ανθρώπου και ενός ευγενούς πνεύματος. Αναζητάμε την δημιουργία ενός Καινούριου Ανθρώπου, ενός ανθρώπου πρόθυμου να επιδιώξει το δικό του πεπρωμένο με την υπερίσχυση της εγωιστικής φύσης. Ο Εθνικός Σοσιαλισμός είναι σε μία αναζήτηση υπεροχής και στην δημιουργία μίας καλύτερης και πιο δίκαιης κοινωνίας.

Τα χέρια μας είναι δεμένα, περιορισμένα και καταπιεσμένα από τις κυβερνήσεις μας. Είναι αδύνατο για έναν Εθνικό Σοσιαλιστή να μην επαναστατήσει ενάντια στην τρέχουσα κατάσταση όπου ο κόσμος είναι σε αυτήν την αρρωστημένη πραγματικότητα. Αγωνιζόμαστε για να επιτύχουμε

τη δική μας ελευθερία, την ελευθερία μέσα από την οποία ελέγχουμε το δικό μας πεπρωμένο. Είμαστε σε πόλεμο με τον χρόνο. Είσαι πρόθυμος να αντιμετωπίσεις το μίσος και την καταδίωξη των εχθρών και των προδοτών; Είσαι πρόθυμος να προκαλέσεις την τυραννία και να ελευθερώσεις τον εαυτό σου από την δουλεία που αντιμετωπίζουμε; Θα παραιτηθείς από τις μάταιες ηδονές για να πολεμήσεις για κάτι στο οποίο πιστεύεις με όλη την καρδιά σου και γνωρίζεις πως είναι το σωστό; Μπορείς να δεις τη ζωή ως μία μάχη για την ελευθερία μας; Ακόμη κι όταν πρέπει να δεχτούμε την καταπίεση και να παραμείνουμε σιωπηλοί; Είναι καιρός να ξυπνήσεις - είναι καιρός να κάνεις κάτι! Είναι καιρός να σταθείς και να σηκώσεις το δεξί σου χέρι!

Αρχικό κείμενο στα Πορτογαλικά από Acao Nacional Socialista, 2006